

เขื่อมอุปทานงานวิจัย สู่อุปสงค์ด้านนโยบาย

จากการกิจกรรมของสำนักงานเศรษฐกิจการคลังในการเสนอแนะนโยบายด้านการคลัง ระบบการเงิน การออม และการลงทุน รวมทั้งเศรษฐกิจภาคและระหว่างประเทศต่อกระทรวงการคลัง ผู้เขียนจึงถึงเห็นความสำคัญของการใช้งานวิจัย นำเสนอนโยบาย ก่อรากคือ การใช้ผลลัพธ์ที่ได้จากการศึกษาวิจัยมาปรับใช้ให้เกิดเป็นนโยบายที่สามารถตอบโจทย์ต่อสาธารณะและสังคม ได้อย่างแท้จริง

ดังนั้น **Research Story** คอลัมน์ประจำเดือนพฤษภาคมนี้ จะนำเสนอเรื่อง “เขื่อมอุปทานงานวิจัยสู่อุปสงค์ด้านนโยบาย” ซึ่งเรื่องนี้จะสะท้อนแนวคิดการใช้งานวิจัยนำเสนอนโยบายได้อย่างเหมาะสม

ในปัจจุบันมีการผลักดันผลงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน่วยคิด/สถาบันที่ให้ทุนวิจัย (Public Research Funding Agency) สาเหตุหลักมาจากการความจำเป็นในการปรับปรุงหรือเพิ่มคุณภาพของนโยบาย โดยหวังว่า การทำนโยบายและการดำเนินนโยบายบนฐานของข้อมูลหรือความรู้จากการวิจัยจะทำให้นโยบายมีความเป็นเหตุเป็นผล มีความรอบคอบรัดกุม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

ปัจจัยด้านคุณลักษณะของงานวิจัย

งานวิจัยจำนวนมากในประเทศไทยเป็นงานวิจัยพื้นฐาน หรืองานต่อยอดองค์ความรู้ทางทฤษฎี งานวิจัยเหล่านี้ บางส่วนอาจมีนัยเชิงนโยบายอยู่บ้างแต่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญอย่างสูงของนักวิชาการในการสังเคราะห์องค์ความรู้และสร้าง ความเขื่อมโยงกับนโยบาย ซึ่งมีค่อนข้างน้อยในปัจจุบัน แม้งานวิจัยเหล่านี้จะมีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ และหน่วยงานภาครัฐ พยายามนำไปใช้ แต่มักมีข้อจำกัดเนื่องจากไม่ได้สร้างขึ้นบนฐานนโยบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นสำคัญ แต่สร้างขึ้นจากช่องว่างทาง ทฤษฎีหรือองค์ความรู้เชิงประจักษ์เป็นหลักจึงทำให้ขาดมุมมองทางนโยบายโดยสิ้นเชิง

ปัจจัยด้านบริบทหรือสภาพแวดล้อมของหน่วยงานนโยบาย

การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์หรือไม่และนำไปใช้ในระดับใดนั้น ไม่ได้ถูกกำหนดโดยด้านอุปทาน (นักวิจัย/องค์กรให้ทุนวิจัย) และกลไกการเขื่อมโยงเพียงอย่างเดียว แต่อาจจะเกี่ยวข้องกับด้านอุปสงค์ (หน่วยงานภาคนโยบาย) ด้วยบางครั้งงานวิจัย ไม่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ เนื่องจากไม่สอดคล้องกับวาระทางการเมือง (political agenda) หรือไม่สอดรับกับผลประโยชน์ของ หน่วยงานหรือผลประโยชน์ของผู้กำหนดนโยบาย อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ภาควิชาการและหน่วยงานสนับสนุนทุนวิจัยสามารถทำได้ คือ การส่งผ่านข้อมูลการวิจัยไปสู่สาธารณะพร้อม ๆ กับการส่งผ่านข้อมูลการวิจัยไปสู่ภาคนโยบาย การให้ข้อมูลแก่สาธารณะ จะทำให้เกิดการเรียนรู้และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างกว้างขวางซึ่งจะเป็นพลังให้เกิดการผลักดันด้านนโยบาย หรือการ ตรวจสอบการดำเนินงานตามนโยบายของภาครัฐได้ เช่นกัน

ปัจจัยด้านกลไกการเชื่อมโยงระหว่างภาควิจัยและภาคคนนโยบาย

ในประเทศไทยที่พัฒนาแล้วอย่างรวดเร็ว กลไกเหล่านี้มีความเข้มแข็งมีระบบการเชื่อมโยงผ่านสถาบันวิจัยเชิงนโยบาย (Think Tank) หรือมีการเชื่อมโยงอย่างเป็นทางการระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานผู้ใช้ประโยชน์ งานวิจัยในบางประเทศ แสดงให้เห็นว่าการมีกลไกอย่างเป็นทางการ ส่งเสริมให้ฝ่ายนโยบายมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดโครงการ และเป็นกลไกที่ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องระหว่างนักวิจัยกับหน่วยงานภาคคนนโยบาย ทำให้เกิดการใช้ประโยชน์จากการวิจัยในเชิงนโยบายในระดับสูง

สำหรับประเทศไทย กลไกการเชื่อมโยงในลักษณะดังกล่าวมีค่อนข้างน้อย ทำให้งานวิจัยจำนวนมากมีข้อจำกัดเพียงในภาควิชาการ แม้จะมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยต่อสาธารณะ ความพยายามที่จะสร้างกลไกหรือเครื่องมือเฉพาะเจาะจงเพื่อให้ผลงานวิจัยถูกนำไปใช้ในเชิงนโยบายนั้นยังมีให้เห็นไม่มากนัก การส่งผลงานวิจัยจากภาควิชาการไปสู่หน่วยงานภาครัฐมักเป็นรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีปริมาณเนื้อหามากและมีความเข้มข้นทางวิชาการสูง ซึ่งผู้กำหนดนโยบายยังไม่สามารถนำไปใช้ได้กลไกในลักษณะของการประชุมหรือสัมมนาทางนโยบาย (Policy Forum) หรือการจัดทำบทสรุปเชิงนโยบาย (Policy Brief) ยังมีจำกัด

จุดเชื่อมโยงอุปสงค์และอุปทาน

- การผลักดันผลงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายเป็นภารกิจระยะยาวที่ต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องในทุกระดับของนโยบาย
- การสร้างฐานข้อมูลที่เป็นระบบทำให้สะดวกในการเข้าถึงข้อมูล ซึ่งต้องมีกลไกให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลแก่ภาครัฐได้ การสร้างกลไกเป็นการเชื่อมโยงภาควิจัยกับภาคคนนโยบาย (เช่น การทำ MOU ระหว่างหน่วยงานวิจัยกับหน่วยงานภาครัฐ) เพื่อกำหนดความรับผิดชอบให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูล
- การเพิ่มจำนวนงานวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research) และความมีการจัดระบบองค์ความรู้ที่กระจัดกระจายอยู่ให้เป็นหมวดหมู่
- หน่วยงานที่ดำเนินการศึกษาวิจัย หากมีการจัดทำฐานข้อมูลการวิจัยที่สามารถระบุประเด็นในงานวิจัยนั้นได้จะมีประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐในฐานะผู้ใช้ประโยชน์เชิงนโยบายเป็นอย่างมาก เพราะจะช่วยลดต้นทุนในการแสวงหาข้อมูล (search costs)

อ้างอิง: ภาคภูมิ ทิพคุณ, 2562, เชื่อมอุปทานงานวิจัยกับอุปสงค์ด้านนโยบาย, หนังสือชุดการบริหารจัดการงานวิจัยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย “จับโจทย์มั่น จัดการแม่น” เล่มที่ 3, กรุงเทพฯ